

Sygn.akt II AKzw 43/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSA Halina Czaban

Protokolant : Anna Tkaczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Przemysława Sabata

po rozpoznaniu w sprawie **Z. Ł. s. K.**

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Łomży

z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. akt II 1.Kow 2301/12/wz

w przedmiocie udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art.437§2 kpk

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

1) na podstawie art. 77 §1 k.k. i art. 78 §1 k.k. warunkowo zwolnić Z. Ł. s. K. urodz. (...) w Ł. z odbycia reszty kary 6 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 02.10.2009 r. w sprawie III K 981/09, której koniec przypada na dzień 16.06.2015 r.

2) na podstawie art. 80 §1 k.k. wyznaczyć warunkowo zwolnionemu 3- letni okres próby,

3) na podstawie art. 159 §1 k.k.w. i art. 72 §1 pkt 1 i 4 k.k. oddać skazanego pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązać do podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej oraz informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Łomży odmówił Z. Ł. warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie złożył skazany, wnosząc o wnikliwe ponowne zapoznanie się z materiałami dotyczącymi jego sprawy, w szczególności z opiniami kuratora i opinią zakładu karnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd orzekający dopuścił się dowolnych i niepełnych ustaleń faktycznych, puentując stwierdzeniem, że brak co do skazanego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Sąd Okręgowy odwołując się do przesłanek orzekania o warunkowym przedterminowym zwolnieniu w pierwszym akapicie uzasadnienia postanowienia, nazywając to rozważaniami, stwierdził, że w kontekście przesłanek stosowania tej instytucji należy wystawić skazanemu negatywną prognozę, a trzeba zaznaczyć, że niczego de facto nie ustalił i nie rozważył w kontekście tego konkretnego skazanego.

Zasadność negatywnej prognozy dalej uzasadnił, jak stwierdza: „przede wszystkim okolicznościami popełnionego przestępstwa, jak też i właściwościami i warunkami osobistymi skazanego”, znów nie odnosząc tego do tego konkretnego czynu i tego konkretnego sprawcy, by dalej odwołać się do faktu, że stosowanie tej instytucji nie jest obligatoryjne (co jest oczywiste), a koniec kary jest odległy, stwierdzając, że doszłoby do skrócenia o tak znaczny okres kary pozbawienia wolności skazanemu za czyn o tak poważnym skutku, czyli wprowadzając pozakodeksowe obwarowania, dalej odwołując się do prewencji ogólnej (społeczne oddziaływanie kary), co też stanowi obrazę art. 77 § 1.

Odwołanie się z kolei do negatywnej prognozy kryminologiczno- społecznej stwierdzanej we wniosku z opinii jest uproszczeniem, dlatego, że wniosek ten, tak jednoznacznie brzmiący pozostaje w sprzeczności ze szczegółowymi informacjami zawartymi w opinii, a zwracają też uwagę poprzednie projekty oceny okresowej niezawierające negatywnych stwierdzeń.

Dalej, odwołanie się do poprawnego zachowania w warunkach zakładu karnego, jako skutku jedynie izolacji i poddania się rygorom wykonania kary, w świetle danych o trybie życia skazanego w warunkach wolnościowych również jest nierzetelne.

A trzeba przypomnieć, że materialną przesłanką możliwości zastosowania warunkowego przedterminowego zwolnienia jest pozytywna prognoza kryminologiczna uzależniona od całościowej oceny poszczególnych czynników wymienionych w treści § 1 w artykule 77 kk.

Oceniając te czynniki w tej sprawie sąd powinien był dojść do przekonania, że skazany po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Po pierwsze występujące w tej sprawie w świetle art. 77 § 1 kk determinanty dotyczące sprawcy są pozytywne - skazany nie jest osobą zdemoralizowaną, nie był wcześniej karany sędownie, nie posiada uzależnień, cieszy się dobrą opinią w miejscu zamieszkania, zachowanie w trakcie odbywania kary jest jak najbardziej pozytywne.

Wyznacznik dotyczący przestępstwa w postaci okoliczności jego popełnienia również nie sprzeciwia się warunkowemu przedterminowemu zwolnieniu, bo trzeba wskazać, że badanie przy decyzji o warunkowym przedterminowym zwolnieniu charakteru przestępstwa, sposobu działania sprawcy ma o tyle znaczenie, że ujawnia cechy osobowości sprawcy i wskazuje konieczny (odpowiedni) zakres badania jego poprawy w trakcie odbywania kary. W sprawie informacje o osobowości sprawcy były pozytywne (patrz wyżej), co jednoznacznie przekłada się na stwierdzenie, że wymagany stopień oddziaływania na skazanego w trakcie odbywania kary nie musiał być zbyt wysoki. Dodatkowo w trakcie odbywania kary skazany brał udział w indywidualnym programie oddziaływania, realizując ten program w dobrym stopniu, co świadczy o właściwej postawie skazanego - sprawcy czynu przestępnego, poddającego się pożądanym metodom oddziaływania wychowawczego.

Trzeba stwierdzić, że eksponowany przez Sąd I instancji skutek zaistniałego czynu (bezsparnie niezwykle poważny, nieodwracalny żadną miarą) z całą pewnością rzutował na wymiar orzeczonej kary, w tym w zakresie orzeczenia o środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd odwołał się do art. 56 kk, wyrażając pogląd (tak jak np. W. Wróbel (w:) A. Zoll (red.), Komentarz 1, s. 718), że określone w art. 53, 54 § 1 i 55 dyrektywy stosuje się także przy warunkowym przedterminowym zwolnieniu. Sąd Apelacyjny w tym składzie wyraża zdanie, że orzekanie o warunkowym przedterminowym zwolnieniu, które następuje w toku wykonania kary opiera się o odrębne dyrektywy (art. 77–78), które w tym zakresie stanowią *lex specialis*, a pojęcie środków uregulowanych w k.k., użyte w art. 56 k.k., nie obejmuje swym zakresem warunkowego zwolnienia.

Zatem odwoływanie się do celów wychowawczych, prewencji ogólnej i twierdzenie, że zastosowanie warunkowego przedterminowego zwolnienia to wyraz zbytnej pobłażliwości wobec sprawcy takiego czynu, nie ma uzasadnienia.

Z tej przyczyny należało zmienić zaskarżone postanowienie na podstawie powołanych na wstępie przepisów prawa.

H.